

saavel som enhver Anden, der er vederhæftig, skal staa ved den Afford, han er gaaet ind paa, og dersom der sker et Brud paa den, maa Vedkommende finde sig i enten at betale den Bøde, som derfor bliver ham dikteret, eller i, at der bliver gjort ham tilsvarende Decourt i den. — jeg vil nærmest sige. — Alderdomsforsørgelse, som han kunde tilkomme. Det kan være, og det er meget rimeligt, at det i ikke saa faa Tilfælde vil blive saaledes, at han ved Mulkter og Bøder mister hele sin Alderdomsforsørgelse, men saa mener jeg, at man ogsaa med stor Ro kan sige: Den Mand har forspildt sin ordinære Alderdomsforsørgelse, han fortjener ikke bedre Wilkaar end dem, Fattigvæsenet giver; saa kunde man ganske rolig se paa, at en saadan Mand kom til at ligge, som han havde redet.

Formanden: Det er vist ikke undgaaet det ærede Medlems egen Opmærksomhed, at han i sine almindelige Betragtninger kom temmelig langt bort fra den egentlig foreliggende Sag. Det er ikke min Hensigt at gjøre det ærede Medlem Behreidelser i saa Henseende, thi Emnet er jo baade vigtigt og interessant, men jeg nævner det kun, fordi følgende Talere hellere maatte holde sig lidt nærmere til det foreliggende Lovforslag.

Th. Nielsen: Det var jo et meget interessant Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem (Tvede), og det er vel værd at overveie de Tanker, han fremsatte. De nærme sig iøvrigt meget til det thidske System. Jeg skal ikke, særlig efter den Bemærkning, der kom fra den høitæredede Formand, nærmere imødegaa det ærede Medlems Foredrag, men kun bemærke, at det forekommer mig rigtigt nok, at dersom vi skulde gaa den Vej, maatte vi begynde at bygge paa hel bar Grund. Allerede derfor vilde jeg være meget betænkelig ved, at gaa til det af ham Foreslaede. Jeg mener, vi bør helst bygge paa det Grundlag, vi have, og det forekommer mig ogsaa at være overensstemmende med det ærede Medlems egen Tankegang, ikke saaledes at bygge paa bar Bund. Vi have i vore Sygekasser et særdeles brugeligt Grundlag. Det forekommer mig ogsaa et temmelig kostbart System. Det ærede Medlem nævnte 400 Arbejds kredse — naar man gaar ud fra hans Tal, 5000 Indbyggere i hver — og en juridisk dannet Mand eller i alt Fald en dannet Mand i Spidsen for hver. Ja, det vilde ganske vist hjælpe til, at vi fik Brug for vore mange juridiske Kræfter, men det vilde dog vist

blive noget for kostbart for Staten. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det ærede Medlem fremsatte iøvrigt den Tanke, som han ogsaa fremkom med i Gaar, at Arbejdsgiverne burde give en Trediedel af Tilskudet. Det er ganske i Overensstemmelse med det thidske System. Jeg er for Resten ikke vis paa, om det ikke ogsaa vilde have været lige saa heldigt at gaa den Vej og lade Arbejdsgiverne give en Trediedel end at lade Statskassen give den. Jeg vilde i alt Fald betragte det som meget heldigere at lade Arbejdsgiverne gjøre det end Kommunerne. Jeg udtalte mig iøvrigt saa udførlig mod Kommunernes Tilskud i Gaar, at det skal jeg ikke komme ind paa igjen.

Jeg begjærede Ordet nærmest for at gjøre et Par Bemærkninger til den høitæredede Indenrigsminister, idet han imødegik et Par Udtalelser af mig. Den ærede Minister bemærkede, at jeg saavel som det ærede Medlem fra Rolding (Naben) syntes tilbøielige til at ville stille Sygekasserne temmelig løst, og at Mindretallet, hvortil jeg hørte i Sjor, var tilbøieligt til at ville gjøre dem for smaa, saaledes at det solidariske Ansvar kunde befrygtes at blive helt illusorisk. Jeg skal dertil bemærke, at de smaa Sygekasser slet ikke ere saa farlige. I de smaa Sygekasser kjende Alle hinanden saa godt indbyrdes, at der netop ikke er Fare for Simulation og for, at Folk med Urette tilsnige sig Sygekassehjælp. Jeg tror, at smaa Sygekasser i den Henseende have en Sikkerhed, som de store ikke have. Jeg skal overfor den ærede Minister paa dette Punkt blot erindre om den historiske Oprindelse af Sygekasserne, i det Mindste for ikke saa af dem. En Sygekasse er ikke oprettet saaledes, at man har sagt til sig selv: Det kræves der som Normalmaal for, at en Sygekasse skal være tilfredsstillende, saa meget maa vi have til Læge og saa meget til Sygepenge. Men Oprrettelsen er sket af Folk, som tilbøielig stod udenfor dem, der egentlig skulde have Hjælp af Sygekassen. De have taget Initiativet til Sygekasserne — og det kunne vi ikke andet end finde prisværdigt — for at holde Smaaataarsfolk borte fra Fattigvæsenet. De have spurgt: Hvor meget kan en Landarbejder, hvor meget en Indsidder give, og derefter have de sat Bidragets Størrelse og saa søgt at skaffe Resten til Veie udefra gennem Basarer, Væresmedlemmer, Tilskud af Kommuner og ad andre Veie — saaledes ere Kasserne opstaaede. Naar man nu vedtog det Forslag, som her foreligger, vilde Resultatet deraf blive, at i Kjøbenhavn vilde Medlemmerne komme til at bidrage 12 Kr.,